

מסורת הש"ס

(א) זכאים לח: לעיל טו.
(ב) [מוסר] פ"ג ה"ב.
(ג) [לעיל נא: ד] [שם].
(ה) זכאים נג, ו) זכאים מו.
משיגה יא, ו) [ויקרא דבורא
דמיכא פרשה ג].

יורה דעה

וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וַתִּתֵּן רִגְלֵיךָ כְּמִנְעֶשֶׁה לִבְנֵי
הַסִּמְפִּיר וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם
לְטֹרֵף:
וַתִּהְיֶה עֲלֵיךָ מֵן הָרֶם
כְּאַצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים
וַתִּהְיֶה וְקִדְשׁוֹ מִטְּמָאֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל:
וַתֵּן הַכֹּהֵן מֵן הָרֶם עַל
כְּרֻתוֹ מִזֶּבֶחַ קִרְיַת הַשָּׁמַיִם
לִפְנֵי יי אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד
יֵאָמֶר כֹּל דֶּם הַדָּבָר יִשְׁפֹךְ אֶל
סוּד מִזֶּבֶחַ הָעֹלָה אֲשֶׁר
אֵתָּה אֵהֵל מוֹעֵד:

4. ולקח הבהן מדמה
באצבשו ונתן על קרנת
מזבח העולה ואת כל דמה
ישפך אל יסוד המזבח:
ויקרא ד ל

הגהות הגר"א

א] גמ' (ואי בעית איתא)
תלמי: [ב] שם זהא צ"ל
זהא: [ג] שם (ראשון) תו"מ
(וע' ת"י):

מוסף רש"י

הוֹבֵא בַּסּוּף הַחֲסִמָה

תום' ישנים

[illegible]

הוציאו לו פרק חמישי יומא

ה צמזבח הפנימי צרגל היא
גים מחוץ לענין ימין אלא
במקומו עומד ומחטא לכל
שהרי כולו אינו אלא אחת

ואי בעית אימא אי סבירא לן הקפה ברגל דכולי עלמא לא פליגי דילפינן פנים מחוץ והכא כהא קא מיפלגי מר סבר הקפה ביד וומר סבר הקפה ברגל ואי בעית אימא דכ"ע הקפה ביד והכא כהא קא מיפלגי מר סבר ילפינן יד מרגל ומר סבר לא ילפינן וסבר ר' יוסי הגלילי הקפה ביד והא מדרקתני סיפא ר' אליעזר אומר במקומו היה עומד ומחטא מכלל דתנא קמא לא סבירא ליה אלא מחוורותא כרשנינן מעיקרא מר סבר הקפה ביד ומר סבר הקפה ברגל ^[א] ואי בעית אימא ^[א] כהא קא מיפלגי מר סבר סביב דמוזבא פנימי כסביב דמוזבא החיצון ומר סבר כוליה מוזבא פנימי במקום חדא קרן דמוזבא חיצון קאי תניא אמר ר' ישמעאל שני כהנים גדולים נשתתרו במקדש ^[א] ראשון זה אומר בירי הקפתי וזה אומר ברגלי הקפתי זה נותן טעם לדבריו וזה נותן טעם לדבריו כסביב דמוזבא פנימי כסביב דמוזבא החיצון וזה נותן טעם לדבריו כוליה מוזבא פנימי במקום חדא קרן דחיצון קאי: רבי אליעזר אומר במקומו היה עומד ומחטא: ממתניתין מני ר' יהודה היא דתניא ר' מאיר אומר רבי אליעזר אומר במקומו עומד ומחטא ועל כולן היה נותן ממעלה למטה חוץ מאותה שבאלכסון שנותן ממטה למעלה רבי יהודה אומר ר' אליעזר אומר במקומו עומד ומחטא ועל כולן הוא נותן ממטה למעלה חוץ מזה שהיתה לפניו ממש שנותן ממעלה למטה כי היכי דלא ניתוספן מאניה: הוה ממנו על מחרו של מוזבא: מאי ^[א] מחרו אמר רבה בר רב שילא פלגיה דמוזבא וכדאמר אינשי טהר שיתרא והוי פלגיה דימוא מיתבי ^[א] כשהוא מזה אינו מזה לא ע"ג האפר ולא ע"ג הנחלים יאלא חותה

גחלים אילך ואילך וזוה אלא אמר רבה כדכתיב 'ובעצם השמים לטוהר תניא חנני רבי יוסי אומר ² בצד דרומי הוא גותן במזל בדרום קאי ומר סבר ³ פיתחא בצפון קאי דדרגונות התם יהיב על גגו מאי מעמא אמר קרן שם מיהר: שירי הדם היה שופך על יסוד מן הקרא ⁴ יאית כל דם הפר ישפוך ובי נפיק מן החיצון היה שופך על יסוד דרומית: ⁵ ת"ר אתה אומר יסוד דרומית או אינו אלא יסוד הכבש לציאיתו מן ההיכל מה יציאתו מן יסוד מערבי אף יידידתו מן הכבש בסמוך ל' ⁶ ר' ישמעאל אומר זה וזה יסוד מערבי ר' יסוד דרומי בשלמא ר' ישמעאל קסבר י שמעון בן יוחאי מאי מעמא אמר רב אשי רבי רבי ישמעאל בדכי רבי שמעון בן יוסימיך משובה גברי לגברא: אלו ואלו מת רבנן ⁷ מועלין בדמים דברי ר' מאיר ור' ש

הל מועד היינו דרומי: סנא דבי רבי ישמעאל דבר
היו שוין משנת רבי ישמעאל וגורסין בה זה חזי יס
וערבי היו שוין: משכחו גברי לנכרא. תלמידי ר' שמעון

ימיר כגון שאלוהו ביד כלי החצות והקוה
מ"י: מין בשאטט מיט חוץ' או ארט
י: ש' לומר דהא לא הוה חלילה לגמרי
פסול פשוטא אשטעי בעתה פרישת
יפה או בורגל: דורה מטעם. ר"י פירש
ימי מחתש' שטין לטון בן חן החתש'א
מקומוס מרד ומחש'א א"ת ליה דגל יכו
ר"י: א"ל: בל פישט שאלה פונה לא יכו
דגמלר כל פישט לא שאלה בל דרך יתן
מרד. הקט' ה"ד יוסף מנ"ל דליטין
פחה גמול ק"ד מדינש"א לעל א"כ
א"ל נאכרך לומר דסמח' ק"ד משט פחה
לרבי אשטעי לרבי ימי גמול' שאלה

פגע ברישא פיר, הא דאמר מפורש ה' אשר פתח אהל מועד, הנה מפורש כי הוא דם העולה ושאר הזבחים שעל ישימעאל זה מפורש וזה מפורש ילמד הוא המכוון כנגד פתח אהל מועד, כי אלא אם כן הופך פניו לעדרין, מורה בן יוחי איש אחד, ומשכחו גברי לגבוי הדמים מתערבין באמה ירוצאין לנחל ת"ר מועלין

נח.

עין משפט
נר מצוה

פס' א ב ג מ"י פ"ד מהל'
עבודת יוה"כ הל' ב:
פס' ד מ"י פ"ב מהלכות
מעילה הלכה יא:

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

מן ההיכל ביסוד מערבי פגע ברישא, ושל מזבח החיצון ביסוד דרומי, כדתן שהכבש היה לדרומו של מזבח, וכי

נחית מן הכבש ליסוד דרומי
שפוף אל יסוד מזבח העולה
כי של מזבח החיצון. וסתום
מזבח סתם, ולפיכך אמר ר'
שפון קאי שנמצא יסוד דרומי
ס המזבח אינו מגיע למערכו
ס חמשים הרבה, ור' שמעון
מתעברין באמה. כלומר, כל
ס בהן. חייבין קרבן מעילה.
לך.